

Podziemne bogactwo Polski.

Co mówi o nim dyrektor państw.
Instytutu geologicznego.

— Zadaniem Państwowego Instytutu Geologicznego w Warszawie, jest — mówi nam dyrektor jego, prof. Morozowicz — badanie struktury geologicznej Polski, a w szczególności dokładne zbadanie mineralnych urobisków, skarbników kopalnych, zagłębi węglowych, terenów naftowych, cynkowych, ołowiu, materiałów budowlanych, ceramicznych itp. W tym celu P. I. G. układa i wydaje mapy geologiczne Rzeczypospolitej, na których ma być rozłożona geologiczna budowa kraju i jego bogactwa kopalne.

Rozwaga o bogactwach geologicznych w naszym słowa znaczeniu. Instytut prowadzi badania geofizyczne.

Polska pod względem bogactw kopalnych zajmuje jedno z naczelnych miejsc pomiędzy krajami Europy. Dziać powiadać się da, na podstawie znanych i szkodzonych zasobów, że przy obecnej eksploatacji około 30 mld. ton rocznie węgla starczy nam na okragie 1000 lat.

Tereny naftowe stosunkowo mało jeszcze zbadane, dalekie są jednak od wycozowania. Pokłady soli są wprost niewyczerpane. Ciepła Poleska, Kłodzka (woj. Wawerskie, a także Poznania) leży na pokładach soli, ukrytych w głębi, a także na kilkaset kilometrów wzdłuż Karpat ciągną się jej warstwy, aż hen, po Rumunię.

Rudy żelazne występują w okręgach: kieleckim, radomskim, częstochowskim, a także na Śląsku; są one mało, lub średnio procentowe i nie mogą stanowić podstawy dla naszego przemysłu metalurgicznego, to też rudy żelazne sprowadza się w przeważnej mierze z Krzywego Bogu (w Rosji) lub z Szwecji (średnio 10 procent czystego żelaza). Najrozsławniejszym byłoby pokrycie całego naszego zapotrzebowania na rudy żelazne w Szwecji, górnicy je można nabyć za nasz węgla.

Rudy cynkowe, dobywane w Polsce, są wyeksploatowane, ich zasobność nie jest wielką i gdyby się okazało, że nie możemy ich znaleźć, zapotrzebowanie, starczyłoby ich zaledwie na kilkanaście lat 20 kłk lat. Ciągna się od Olkusza do Gór Tarnowskich i Bytomia.

Ołowiu posiadamy jeszcze mniej, niż rudy cynkowych. Dożywamy w Olkuszu żelazny wyeksploatowany, ten więcej, zażycie, a także rudy ołowiu, a także rudy cynkowych. Produkcja srebra z ołowiu wynosi kilkadziesiąt kilogramów rocznie, lecz w przeważnej mierze zanieszkowane, a nie srebro na bilon i monety srebrowe.

Sole potasowe, najbardziej występują pod Kaluziem i w Stebiku. Produkcja roczna wynosi zaledwie około 2000 wagonów, choć możnaby wyprodukować nieporównanie więcej, aby pokryć wewnętrzne zapotrzebowanie. Do tak nikiel stosunkowo produkcji przyczynia i brak zainteresowania solami potasowymi, male ich zastosowanie w rolnictwie, choć kraj nasz jest tak wybitnie rolniczy (właśnie niejednokrotnie nie słyszał nawet o nawożeniu sztucznym, a posługują się nim tylko wielkie wlasności), a nadzwyczajnie mało, z rzadko zakładów koncentracji soli, w którychby się podzyszczało wydobyte w stanie zanieczyszczonej soli potasowej i oddziawo w stanie gotowym do użytku.

W Bystrzycy, wśród garów, wydobywających się z ziemi, odkryto stosunkowo niedawno latanie białe (helium), a kład rudy helowitej tej durnej helu, durnej helu, z którą, dobywa go zaledwie w ilości kilku metrów sześciennych dziennie. Hel, cięższy od powietrza (podobnie jak wodór) i niezpalny, posiada bardzo doniosłe zastosowanie w awiatyce. Napełnia się nim balony sterowe i zeppelin, zamiat — jak dotychczas — bardzo mało zapalnym wodorem. P. I. G. nie posiada, niestety, żadnego działu na dokładne zbadanie, w jakich ilościach dobywał można hel w Bystrzycy i tem samem oddać go na usługi naszego lotnictwa wojkowego, a może i w niedalekiej przyszłości — lotnictwa cywilnego. P. I. G. czeka na fundusze i miejmy nadzieję, że czekać zbyt długo nie będzie.

Czy jesteś członkiem
Polskiej Macierzy Szkolnej?

W dwadzieściolecie martyrologii wrzesińskiej.

Katowice, 8 grudnia.

Dwadzieścia pięć lat minęło od pamiętnych wypadków wrzesińskich, kiedy to rząd pruski german zaczął wierać się zryk polski ze szkół a społeczeństwo przez najmłodszą wieś pokoleń na zakusy te mężnym odpowiedział oporem. Dwadzieścia pięć lat upłynęło od pierwszych okladych tej walki początków, a ledw w krótkim tym okresie czasu społeczeństwo dzisiejsza dokonała głębokich zmian w losach naszych. Sprawy z ręk naszych opych, mamy wolność, własne państwo, własny rząd i własną szkołę, nie potrzebujemy już bronić działy polskiej przed barbarzyńskim znieważaniem, nie potrzebujemy ukrywać się przed pogonią polityczną z mianą własnego języka, własnej myśli i własnej wiary.

Czy godzi się jednak zapomnieć owe ciężkie czasy naszej walki narodowej a niejednokrotnie, Czyż wolno bohaterstwo katowanej działy wrzesińskiej i jejną postać w ówczesnego społeczeństwa uważać już tylko za szereg historyczny.

Walka z naszym spadem zachodnim nie należy bynajmniej do przeszłości. Odniesienie wprz nas nie tylko, że temi samymi sposobami co wówczas, przed 25 laty — niemiecy działają podobnie w granicach jego państwa — lecz i po nasze nie przestaje sięgnąć zionie. Działają za dążem i odwetu żub w ukryciu aw miljonowe hufce, kroje przewo nam intrygi dyplomatyczne a na naszych ziemiach się ziarno nieufności i niezadowolonych z rządów polskiej.

Przemyślni na Śląsk i Pomorze. W zgodnej współpracy nie przestają niemiecy naszej działy śląskiej przemysł niemiecki, niemiecka szkoła i niemieckie ograniczenie — a na Pomorze płyną podziemnymi drogami miljonowe kredyty, na wzmożenie niemiecy tamtejsze.

Rocznica martyrologii wrzesińskiej przy pada — jakby zgrazdzeniem Ostrzeżenie — na okres widownego wzajemstwa się zabiegów niemieckich o rewizję naszych — ra nie zachodnich. Jesteśmy w przededniu nieuchronnych wielkich zmagań na wszy stłkach polach walki, czeka nas może już

już, może za lat kilka, olbrzymi wysiek, by odprzeć atak zachorobosci niemieckiej. W tych nam w walch tych i zapasach polska będzie wroczna. Przemysłni całego społeczeństwa męki i trud, jakie kiedyś wzięło na siebie dziecko polskie, w obronie naszych praw narodowych, aby w wszystkich jego pokoleniach od najmłodszych do najstarszych obudzić ten sam hart woli i tę samą nieugiętą w walce o calosć państwa polskiego, jaką w walce o duszę polską okazały dzieci wrzesińskie.

Wzywamy przede ciał społeczeństwo polskie, wszystkich dzielnie, wszystkie organizacje społeczne, by organizowały w roku bieżącym obchody i na nich uczony pamięć owych wielkich wydarzeń, pobudzając wszystkich do ofiarnej współpracy na rzecz życia zachodnich.

Pomocy i to jaknajszerszej i jaknajbardziej czeka, od nas Pomorze. Pomocy potrzebuje działy polna śląskiego, woli nie Polskę, nadal niemożna przez atak niemiecki. Wspominamy wypadki wrzesińskie, skłaniając ofiarę na fundusze wrzesińskie, najay szły wzorem oświaty polskiej na zachodnich ziemiach polski. Wzywamy wszystkich do nabywania zna cka pamiątkowego, wydawanego na ten cel oraz do flunnego udziału w obchodach i wzmocnieniu.

Okręgowy Komitet Włoszawczy: Inż. Dobrycki, (prezes Dyrekcji Kolei Państw.), Insp. Krasnow (prezes Insp. Krasnow), Dr. Jarmak, (prezes Stara (prezes TSNW), J. Szafran (prezes Zw. Polak. Kancel. skół powsz.), R. Wdyma (prezes Stow. chrześc. nauce, szkół powsz.).

Zarząd okręgowy Zw. Obrony Kresów Zachodnich.

Ign. Czechowski, (prezes N. Korzeniowski (dyrektor), Posł. Herl, Dr. R. Konkie wicz, Dr. Maj, Inż. Fr. Bąkowski, W. Zenkiewicz.

Zarząd Okręgu Śląskiego: Dr. H. Jarzycki (prezes), M. Drodzowski (kier. Okręgu).

nie obce zanieczyszczać placu spacerowego, na którym hotel stanął. Na wiosnę również projektuje się budowę domu administracyjnego, rozszerzenie restauracji, odwieńcie domu jutowego, dokonanie kanalizacji, czesolowe zrealizowanie wielkich projektów wodociagowych i inne. Ponadto zarząd Kryny przystąpi do wykupu gruntów podmiejskich wywarstwie których jest już działaj przyznanie.

Wiści z Rosji.

MUZEUW W FORTCEY.

„Krasnaja Gazeta” donosi, że rząd sowiecki postanowił zorganizować w fortecy Piotrowskiej w Petersburgu muzeum historyczne. Słynne kabinaty fortecy będą przebudowane i złożone pod względem swego wyglądu zewnętrznego do wyglądu wnętrza z czasów Piotra I. Przy wejściu do fortecy postawiono będą dwa artyleryjskie z tej samej epoki. Wszystkie budynki sowieckie, które się obecnie mieszczą w zabudowaniach fortecy, będą stały przebudowane do innych gmaonów.

ZAMORDOWANIE CZŁONKA SOWIETU W PIOTROGRODZIE.

Przed kilkoma dniami szły w tajemniczych okolicznościach członek komitetu wykonawczego sowieci w Piotrogródzie, znanego komunistę Siergiejewa, GPU stwierdziło, że Siergiejewa wsiadł w Piotrogródzie do pociągu, którym miał się udać w sprawach służbowych na stację Woznieśienko. Do stacji tej jednak Siergiejewa nie przyszedł. Wobec tego rozpoczęto poszukiwania, które doprowadziły do odnalezienia zwłok Siergiejewa. Nienami sprawcy zamordowania go w pociągu, po czym wyrzucił zwłoki przez okno wagonu. Zamordowany Siergiejewa znany był jako jeden z członków kolegium GPU w Piotrogródzie, wobec czego zachodzi przypuszczenie, że padł ofiarą terrorystów przeciwsowieckich.

Ze świata.

PALENIĘ TYTONIU W SAMOŁOTACH.

Angielskie czasopismo lotnicze „Airways” w jednym z ostatnich numerów opisuje anegdotę o francuskim ministrze skarbu Caillaux i paleniu papierosów w samolotach. Kiedy Caillaux, który jest namiętnym palaczem, odbył podróż powietrzną z Paryża do Londynu, skarzył się na lotniskach, że bardzo ubolewa, iż przez całą drogę trawienia 2 na palniamy, nie mógł palić papierosów. Przyczyną tego jest okoliczność, że na linii tej kursują samoloty drewniano-płocienne, w których ze względu na niebezpieczeństwo palenia tytoniu jest wzbronione. Podkreślił należy — zauważa angielskie czasopismo — że palenie tytoniu dozwolone jest we wszystkich samolotach metalowych, kurnujących na wielu liniach europejskich.

ELEKTRYFIKACJA KOLEI WĘGIEKSKICH.

Pewne zagraniczne konsorcjum finansowe zamiera wybudować na Węgrzech potężną centralę elektryczną, celem przeprowadzenia elektryfikacji węgierskich kolei żelaznych. Według opracowanego planu centrala ta dostarczał będzie również prąd elektryczny dla stacji trakcyjnych i niepośrodkiem okolicznych. Elektryfikacja kolei przeprowadzona zostanie w pierwszym rzędzie na linii Budapeszt—Wiedeń. Sprawa budowy nowej centrali elektrycznej jest już od dłuższego czasu przedmiotem narad między przedstawicielami czynnikiem węgierskimi a przedstawicielami zagranicznego konsorcjum finansowego. W sprawie tej osiągnięte zostanie już wkrótce zupełne porozumienie, wobec czego już w najbliższej przyszłości można będzie rozpocząć roboty około budowy nowej centrali elektrycznej.

SKUTEKLIWOŚĆ.

— Niedawno porzedniałem w gniewie zionie moję pewne słowo, to przez ostatni dni nie rozmawiałam za mną. — Wolał powieść mi, proszę, jakie to słowo!

Most ks. Józefa Poniatowskiego.

KONIEG ODBUDOWY TEJ

CHŁUBY WARSZAWY.

W tych dniach ukończono odbudowę ostatniego przelazu mostu ks. Józefa Poniatowskiego. Dane, dotyczące tego mostu są następujące:

Most ks. Józefa oddany do użytku publicznego w r. 1913, kosztował 10 milionów rubli.

W roku 1915 Rosjanie wysadzili 2 filary, nisząc 4 przęsła.

W latach 1915 — 1916, studowano prówizoryczny, drowniany pomost, spalony podczas najspieszniejszej ofensywy Borsilowa w locie 1917 r.

Od tego czasu Praga stawała najkrótszą komunikacją przez most ks. Józefa ze stolicą.

W latach 1917 — 19, sprawa odnośny jest przedmiotem sporu między Rządem a miastem.

Ostatecznie spor ten rozstrzyga ówczesny Prezydent RP pój. inż. Narutowicz w tym sensie, iż jedną połowę od-

budowy ukończono na Pradze, drugą miasto.

Odbudowa pierwszej połowy mostu trwała do jesieni 1925 r. i kosztowała 72.000.000 marek pol. i 1.800.000 złotych polskich.

Niezależnie potem przystąpiono do odbudowy drugiej połowy mostu. Roboty prowadzono w tempie rekordowym.

Całkowity koszt odbudowy drugiej połowy mostu wyniósł około 3.000.000 zł. pol.

Most ks. Józefa ma charakter mostu wybitnie spacerowego.

Poniżej za most Kierbidza jest silnie przesiągnięty, zachodzi potrzeba budowy jeszcze jednego mostu o charakterze ciężarowym, łączącego Warszawę z Pragą. Rozważa się obecnie projekt budowy takiego mostu, który prawdopodobnie stanie w tem miejscu, gdzie obecnie przy ul. Karowej znajduje się Ł. zw. Słimak.

Rozbudowa budynków uzdrowisk.

W wielu naszych uzdrowiskach podjęto prace inwestycyjne, zarówno drobne, których wykończenie nastąpi jeszcze w ciągu zimy roku przyszłego, jak również poważniejsze, zamierzone na dłuższą okres czasu.

W Busku przystąpiono do skomawiania gruntów należących do zarządu, bez rozstrzeżenia bowiem terenów posiadania i uregulowania jego granic niepodobna jest dalsza rozbudowa uzdrowiska. Rozpoczęto również zwozić materjał pod budowę elektryczni, która rozpocznie się w wiosną roku przyszłego, według gotowych już planów technicznych.

W Gieszkach przystąpiono do zlepień kanalizacyjnych, które są potrzebne, jako prace ważne do robót związanych z ożuszeniem i kanalizacją Gieszką.

Najwięcej prac podjęto w Krynie. Na 16 grudnia br. ma być ukończony re-

mont starych łazienek, adaptacja na zimę nowych i przerobienie urządzeń hydrofizjko-terapeutycznych w domu leczniczym. Z wiosną zostanie rozpoczęta budowa wielkiego hotelu, który poza salami, przynależącymi na restaurację, sale zarządku, czytelnię, pokój kłepielów itp. będzie posiadał 150 pokoi dla gości. W hotelu tym będzie się mieścić również zarząd Kryny. Projekty na budowę hotelu zostały nadesłane przez p. inż. Przybyłkę z Warszawy, prof. Minkiewicza ze Lwowa i prof. Szyszk-Bolusza z Krakowa. Jury konkursowe przyznało pierwszą nagrodę projektowi prof. Minkiewicza. Komitet rozbudowy Kryny projekt ten zatwierdził. Obecnie czeka on jeszcze na zatwierdzenie M. in. robót publicznych. Natrazie rozpoczęto zwozić materjał pod budowę hotelu i w tym celu przeprowadzono w górach szeroką drogę dla dowozu

